

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 40 Pž-4590/2020-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Nevenke Baran, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MEGALOS d.o.o. u stečaju, Rijeka, Krešimirova 10, OIB 06409862932, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Nada Barišić iz Rijeke, Mirka Jengića 33, protiv tuženika NEKRETNINE PLUS d.o.o. Jalkovec, Varaždinska ulica, prvi odvojak 11, OIB 56542840869, kojeg zastupa punomoćnica Neli Bezjak, odvjetnica u Rijeci, Korzo 32, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-417/2019-23 od 19. lipnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 19. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-417/2019-23 od 19. lipnja 2020., u točkama I. i II. izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 kn i pristojbe.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenom u izreci Trgovački sud u Rijeci odbio je tužbeni zahtjev Megalos d.o.o., Rijeka, za proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji poslovni broj Ovr-4258/2018 od 18. rujna 2018. te da se naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate u roku od 15 dana (točka I. izreke). Pod točkom II. izreke sud je naložio tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 5.234,38 kn u roku od osam dana. Pod točkom III. izreke odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 3.915,62 kn.

Prvostupanjski sud je tako odlučio jer je nakon provedenog dokaznog postupka u bitnom utvrdio da je tužitelj upućen na ovu parnicu Zaključkom Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji poslovni broj Ovr-4258/2018-26 od 13. ožujka 2019. zbog razloga iz čl. 50. st. 1. t. 10. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12 i 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ). Presudu je donio primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08,

123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), čl. 50. st. 1. i 2. OZ-a, u vezi s čl. 51. OZ-a i čl. 52. st. 1. OZ-a. O troškovima je odlučio primjenom čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18; dalje: ZSP).

Nakon što je prvostupanjski sud donio pobijanu presudu nad tužiteljem je rješenjem istog suda poslovni broj St-117/2019 od 8. lipnja 2020. otvoren stečajni postupak. Rješenjem poslovni broj P-417/19-34 od 9. rujna 2020. prvostupanjski sud je utvrdio prekid postupka u ovom predmetu. Podneskom od 18. rujna 2020. stečajna upraviteljica tužitelja preuzela je postupak te je prvostupanjski sud donio rješenje poslovni broj P-417/19-36 od 21. rujna 2020. o nastavku postupka u odnosu na tužitelja Megalos d.o.o. u stečaju, Rijeka i dostavio spis ovom sudu radi donošenja odluke o žalbi.

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbama u bitnom navodi da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama. Pogrešno je utvrđeno kako su ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde ovršnosti Ugovora o dugoročnom kreditu broj: 31008001971 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od dana 23. srpnja 2009. jer javni bilježnik nije ovršnost akta utvrdio na način i na temelju isprava kako je propisano Ugovorom o dugoročnom kreditu. Potvrda ovršnosti mogla se izdati samo na temelju izvoda iz poslovnih knjiga s pečatom i potpisom osobe koja je bila ovlaštena za zastupanje Banke Kovanica d.d. na dan izdavanja predmetnog izvoda iz poslovnih knjiga, a sukladno upisu u sudski registar nadležnog trgovačkog suda. Izvod iz poslovnih knjiga od 13. kolovoza 2012. potpisao je Marko Peharda koji nije bio osoba ovlaštena za zastupanje Banke Kovanica d.d. niti je imao punomoć za potpisivanje izvoda iz poslovnih knjiga na temelju kojeg se izdaje potvrda ovršnosti. Javni bilježnik potvrdio je ovršnost spornog akta iako mu za to nije prezentirana odgovarajuća dokumentacija što je prvostupanjski sud propustio utvrditi. Predlaže ovome drugostupanjskom sudu preinačiti, podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, uz naknadu tužitelju troška žalbenog postupka u iznosu od 1.671,37 kn.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom osporava žalbene navode tužitelja i predlaže ovome sudu odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu, uz naknadu tuženiku troška odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 kn uvećanog za pristojbu po opomeni.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je sukladno odredbi čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na počinjenu bitnu povredu postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Navedenu povredu sud nije počinio jer pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je razumljiva, ne proturječi sama sebi ili razlozima presude. U presudi su navedeni detaljni razlozi o odlučnim činjenicama, koji su jasni i neproturječni, a o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što

se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Predmet spora je tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, poslovni broj Ovr-4258/2018 od 18. rujna 2018. kojim je na temelju Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001971 sa Sporazumom o osiguranu novčane tražbine od 26. ožujka 2009. i Ugovora o ustupanju potraživanja – cesiji od 30. prosinca 2013., radi naplate tražbine tuženika u iznosu od 2.174.801,16 kn sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 32.185,00 kn, na nekretninama tužitelja (kč.br. 644/1, upisana u z.k.ul. 5626 k.o. Rijeka i na kč.br. 1210/4 upisana u z.k.ul. 2115 k.o. Podvežica) upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci.

Tužitelj tvrdi da:

- tražbina radi čijeg namirenja je određena ovrha ne proizlazi iz ovršnih isprava na temelju kojih je ovrha određena;
- prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi imaju nedostataka (u ovršnim ispravama na temelju kojih je podnesen prijedlog za ovrhu nisu označeni iznos glavnice, dospijeće glavnice, iznos ili obračun redovne kamate, stopa redovne kamate, iznos zatezne kamate, tijekom zateznih kamata i njihova stopa;
- nisu bili ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde ovršnosti Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001971 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 23. srpnja 2009. (iz razloga što tražbina iz Ugovora nije dospjela te za nedospjeli dio tražbine nije mogla biti izdana potvrda ovršnosti);
- javni bilježnik nije ovršnost akta utvrdio na način i na temelju isprava kako je to propisano čl. 19. st. 2. Ugovora o dugoročnom kreditu (potvrda ovršnosti mogla se izdati samo na temelju izvoda iz poslovnih knjiga s pečatom i potpisom osobe koja je bila ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva Banka kovanica d.d. Varaždin na dan izdavanja predmetnog izvoda iz poslovnih knjiga);
- izvod iz poslovnih knjiga od 13. kolovoza 2012. nije potpisala ovlaštena osoba (jer ga je potpisao Marko Peharda);
- tuženik kao ovrhovoditelj nije bio ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave.

Među strankama nije sporno postojanje Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001971 sa Sporazumom o osiguranu novčane tražbine od 26. ožujka 2009. i Ugovora o ustupanju potraživanja – cesiji od 30. prosinca 2013. Nije sporno da je klauzula ovršnosti Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001971 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 23. srpnja 2009. izdana od strane javnog bilježnika (koja u sebi sadrži presumpciju dospelosti i visine tražbine) te da je tužitelj podnio prijedlog za ukidanje klauzule ovršnosti koji je odbijen rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-4258/2018-18 od 8. veljače 2019. (prethodno odbačen pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj R1-185/2013 od 26. siječnja 2015.).

Tužitelj je upućen na ovu parnicu Zaključkom Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Ovr-4258/2018-26 od 13. ožujka 2019. iz razloga propisanog u čl. 50. st. 1. t. 10. OZ-a.

Članak 50. st. 1. t. 10. OZ-a propisuje da protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave. Dakle predmet ove parnice ne može biti neko drugo pitanje izvan onih razloga zbog kojih je tužitelj upućen pokrenuti ovu parnicu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-1683/13 od 24. studenoga 2015.).

Budući da su tužitelji u parnicu upućeni zbog razloga propisanog čl. 50. st. 1. t. 10. OZ-a u ovom postupku bilo je potrebno utvrditi je li ispunjenje tražbine tužitelja prema tuženiku odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je tužitelj (ovršenik) više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

Ovaj sud je u potpunosti suglasan sa zaključcima prvostupanjskog suda kako se o gubitku djelotvornosti i učinka klauzule pravomoćnosti (koja još uvijek egzistira) te formalnim nedostacima prijedloga za ovrhu ne može raspravljati u ovoj parnici. Pravilan je i zaključak suda kako je Marko Peharda kao voditelj naplate i upravljanja rizičnim plasmanima u Banka kovanica d.d. Varaždin bio ovlašten potpisati izvod iz poslovnih knjiga (njegova ovlast na potpisivanje izvoda proizlazi iz opisa posla: voditelja naplate i upravljanja rizičnim plasmanima na stranici 88. i 89. spisa).

Uz sve naprijed navedeno tužitelj tijekom postupka nije niti tvrdio da je platio tražbinu tuženika u odnosu na koju je određena ovrha, ili da je ta tražbina barem djelomično prestala, odnosno da je u izvatku iz poslovnih knjiga njena visina pogrešno obračunata, niti je na navedene okolnosti predlagao dokaze, što je bio dužan učiniti, a sve imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja (arg. iz čl. 219. i čl. 221.a ZPP-a). Pravila o teretu dokaza su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu o osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva.

Zbog svega naprijed navedenog, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da na temelju činjenica koje je tužiteljica navela u tužbi i na temelju dokaza koje je predložila, nije bilo moguće utvrditi sve činjenice potrebne za zaključak da su ispunjene okolnosti za proglašenje ovrhe nedopuštenom propisane čl. 50. st. 1. t. 10. OZ-a, tako da su neosnovani žalbeni navodi tuženika o pogrešnoj primjeni materijalnog prava i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju.

Stoga tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Pravilna je i zakonita odluka o trošku parničnog postupka, jer je prvostupanjski sud pravilno odmjério tuženikov trošak kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a) tako i po visini (čl. 155. ZPP-a). Pritom je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe Tarife i ZSP-a.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio žalbe kao neosnovane i potvrdio pobijanu presudu.

Odluka o trošku žalbenog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 166. st. 1. i 2. ZPP-a u vezi čl. 155. st. 1. ZPP-a, ocjenjujući da ova parnična radnja u konkretnom slučaju nije bila potrebna radi vođenja parnice, s obzirom na navode koje je tuženik iznio u odgovoru na žalbu.

Zagreb, 19. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **eb2f6-53e86**

Kontrolni broj: **058de-1b229-abbcd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.